

15

*vir theopneustus appellari et de eodem dici poterat, illum dei verbum scripsisse.*

- 4) Prophetae res, sibi a deo reuelatas, in vniuersum quidem habebant cognitas; non autem semper intelligebant, qua ratione, quo tempore, quibus mediis et adminiculis deus easdem praeparaturus esset atque effecturus. Hanc ob caussam animi quadam sollicitudine nonnunquam scrutati sunt, quodnam, aut quale tempus indicaret dei spiritus, futura ipsis praesignificans, Dan. IX, 2. 1 Petr. I, 11. Cum igitur haec illis a deo communicata oracula aliis traderent, iisdem verbis eadem exprimendi illis iniuncta erat necessitas; nec villa fere accedebat dictorum explicatio. Huius generis erat promissio diu. Abrahamo data et Gen. XXII, 18. a Mose litteris confignata. Ab his rerum futurarum praedictionibus, ad extrema generis humani tempora spectantibus, si recesseris, viri theopneusti reliqua omnia a se litteris confignata, eatenus intellexerunt, vt accurate de iisdem cogitare et idearum suarum formas verbis a se electis, exprimere possent. Proferebant enim res, cum ab aliis hominibus, tum a se ipsis gestas, vel etiam veritates ad fidem et mores pertinentes, ab ipsis et aliis viris, doctrina et prudentia praeditis, siue ingenii vi excogitatas, siue ex aliis libris diu. petitas.
- 5) Mediante *renelatione* communicauerat deus decreta sua viris quibusdam ante, quam litterarum sacrarum scribendarum et sermonum propheticorum habendorum initium factum esset; theopneustia vero tunc demum opus erat, cum homines quidam, peculiari dei gubernatione adiuti, oracula vel sermonibus habendis, vel libris s. conscribendis aliis tradere coeperunt.
- 6) Erat reuelatio **IPSIS** tantummodo, quibus impertiebatur, non aequa et aliis utilis et necessaria; hanc igitur in animis suis reconditam seruare siue poterant, siue debebant, vsque dum ob commoda aliorum augenda, eandem promere